

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 11. decembra 2007
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Court of Appeal
(Civil Divison) – Združeno kraljestvo) – International
Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union
proti Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti**

(Zadeva C-438/05) ⁽¹⁾

**(Pomorski promet — Pravica ustanavljanja — Temeljne
pravice — Cilj socialne politike Skupnosti — Kolektivni
ukrepi sindikalne organizacije proti zasebnemu podjetju —
Kolektivna pogodba, ki podjetje odvrtača od registracije ladje
pod zastavo druge države članice)**

(2008/C 51/17)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal (Civil Divison)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: International Transport Workers' Federation,
Finnish Seamen's Union

Toženi stranki: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Court of Appeal, Civil Divison – Razlaga člena 43 ES in Uredbe Sveta (EGS) št. 4055/86 z dne 22. decembra 1986 o uporabi načela svobode opravljanja storitev v pomorskem prometu med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami (UL L 378, str. 1) – Kolektivni ukrepi sindikata proti zasebnemu podjetju za sklenitev kolektivno pogodbo, zaradi katere bi za ladje tega podjetja vsaka zamenjava zastave za zastave drugih držav postala nesmiselna – Uporabljenost člena 43 ES in/ali Uredbe št. 4055/86 na podlagi naslova XI Pogodbe ES, ter sodbe v zadevi Albany, C-67/96 – Možnost podjetja, da se v sporu zoper drugo podjetje, vključno s sindikalno organizacijo zaradi njenih kolektivnih ukrepov, sklicuje na določbe člena 43 ES in/ali Uredbe št. 4055/86

Izrek

- 1) Člen 43 ES je treba razlagati tako, da kolektivni ukrepi sindikata ali združenja sindikatov proti podjetju, da bi slednjega pripravili do sklenitve kolektivne pogodbe, katere vsebina je takšna, da bi ga odvrnila od izvrševanja svobode ustanavljanja, načeloma niso izvzeti iz uporabe tega člena.
- 2) Člen 43 ES podeljuje pravice zasebnemu podjetju, ki jih je mogoče uveljavljati proti sindikatu ali združenju sindikatov.

- 3) Člen 43 ES je treba razlagati tako, da kolektivni ukrepi, kot so ti, obravnavni v zadevi v glavni stvari, katerih namen je pripraviti podjetje, ki ima sedež v državi članici, k sklenitvi delovne kolektivne pogodbe s sindikatom, ki ima sedež v tej državi članici, in uporabiti klavzule, ki jih določa ta pogodba, za zaposlene v hčerinski družbi navedenega podjetja, s sedežem v drugi državi članici, pomenijo omejitve v smislu navedenega člena.

Te omejitve so lahko načeloma upravičene zaradi zaščite nujnega interesa v splošnem interesu, kot na primer varstva delavcev, pod pogojem, da se ugotovi, da so primerne za zagotovitev uresničitve legitimnega cilja in ne gredo prek tega, kar je potrebno za zagotovitev tega cilja.

⁽¹⁾ UL C 60, 11.3.2006.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. decembra 2007 –
Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki**

(Zadeva C-465/05) ⁽¹⁾

**(Neizpolnitev obveznosti države — Svobodno opravljanje
storitev — Pravica do ustanavljanja — Poklic varnostnika —
Storitve zasebnega varovanja — Prisega zvestobe Italijanski
republiki — Dovoljenje prefektore — Poslovni prostor —
Minimalno število zaposlenih — Polog varščine — Upravni
nadzor cen opravljenih storitev)**

(2008/C 51/18)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Traversa in E. Montaguti, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: I. M. Braguglia, zastopnik, in D. Del Gaizo, odvetnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 43 in 49 ES – Pogoji za opravljanje poklica zasebnega varnostnika – Dolžnost prisega zvestobe Italijanski republiki – Dolžnost pridobitve dovoljenja prefektore.

Izrek

- 1) Italijanska republika je s tem, da je na podlagi enotnega besedila zakonov, ki se nanašajo na javno varnost (Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza), odobrenega s kraljevim odlokom št. 773 z dne 18. junija 1931, kot je bil spremenjen, določila:
- da je dejavnost zasebnega varnostnika mogoče opravljati le, če se predhodno priseže zvestoba Italijanski republiki, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 43 ES in 49 ES;
 - da lahko dejavnost zasebnega varovanja opravljajo ponudniki storitev s sedežem v drugi državi članici le, če imajo dovoljenje ozemeljske veljave, ki ga izda prefetto, pri čemer se ne upoštevajo obveznosti, ki za te ponudnike že veljajo v državi članici izvora, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 49 ES;
 - da ima navedeno dovoljenje omejeno ozemeljsko veljavo in da se pri njegovi izdaji upošteva število in velikost podjetij za zasebno varovanje, ki že delujejo na zadevnem ozemlju, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 43 ES in 49 ES;
 - da morajo imeti podjetja za zasebno varovanje poslovalnice v vseh provincah, v katerih opravljajo svojo dejavnost, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 49 ES;
 - da mora imeti osebje podjetij osebno dovoljenje za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja, ne da bi se upoštevali nadzori in preverjanja, ki so bili že izvedeni v državi članici izvora, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 49 ES;
 - da morajo imeti podjetja za zasebno varovanje minimalno in/ali maksimalno število zaposlenih, da dobijo dovoljenje, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 43 ES in 49 ES;
 - da morajo ta podjetja položiti varščino pri Cassa depositi e prestiti, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 43 ES in 49 ES, in
 - da cene storitev zasebnega varovanja odobri prefetto glede na predhodno določeno stopnjo nihanja, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 49 ES.
- 2) Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 60, 11.3.2006.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 18. decembra 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supremo Tribunal Administrativo – Portugalska) – Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas proti ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Zadeva C-62/06) (¹)

(Uredba (EGS) št. 1697/79 — Člen 3 — Naknadna izterjava uvoznih dajatev — Dejanje, ki se kazensko preganja — Organ, pristojen za opredelitev dejanja)

(2008/C 51/19)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas

Tožena stranka: ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

Ob udeležbi: Ministério Público

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Supremo Tribunal Administrativo – Razlaga člena 3 Uredbe Sveta (EGS) št. 1697/79 z dne 24. julija 1979 o „naknadni“ izterjavi uvoznih ali izvoznih dajatev, ki se od dolžnika niso zahtevale za blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila takšnih dajatev (UL L 197, str. 1) – „Dejanje za katerega je mogoče uvesti kazenski pregon“ – Pojem in opredelitev.

Izrek

Za opredelitev dejanj kot „dejanj, ki se kazensko preganjajo“ v smislu člena 3, prvi odstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 1697/79 z dne 24. julija 1979 o naknadni izterjavi uvoznih ali izvoznih dajatev, ki se od dolžnika niso zahtevale za blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila takih dajatev, so pristojni carinski organi, ki so pristojni za določitev natančnega zneska zadevnih uvoznih in izvoznih dajatev.

(¹) UL C 86, 8.4.2006.